

видѣхъ двама 35—40 годишни Русски офицери на съ коньѣ, принушкомъ се отпавихъ отъ полицията за къмъ «Падало,» гдѣто бѣше Габровската телеграфна станция, оставихъ приятеля си Теня и се отпавихъ подира имъ. Видѣхъ, че една отиде тамъ на телеграфа, слѣзе отъ коня си, посѣда горѣ при телеграфията пѣщо до 15 минути, излѣзе изъ стаята, качи се на коня си и се върна пакъ назадъ въ града, а другитѣ се отпави съ коня си къмъ Севлиевското шоссе и отиде нататкъ бързишкомъ да извѣсти за войска, а азъ се върнахъ назадъ и разбрахъ, че наистина има Турци и ще се биятъ пакъ изново на Балкана. И дѣйствително Турцитѣ на 7-й Августа, като влѣзли въ Шинка, спорядъ телеграммата на самий Сюлеймана, изгорали я до основание, като ненамѣрили никого въ нея, освѣнь тукъ тамъ останалитѣ Русски прѣбирающи се конници.

Най-опасното бѣше както за бѣжанцитѣ тѣй и за Габровци, че въ растоаниа на 16 дена откакъ прѣстигнахме, всѣки день се говореше и тукъ като въ Стара-Загора, че ще скоро да дойде Русска войска днесъ или утрѣ, а никакъ непрѣстигаше, та оттова се увеличаваше общийтъ страхъ въ срдцата на всичкитѣ людѣе. Нея ношь постоянно се прѣбирахъ людѣетѣ отъ Балкана и отъ околнитѣ му южни мѣстности и заминувахъ прѣзъ Габрово за къмъ Дрѣново, Търново и околноститѣ му, щото цѣла ношь вървахъ съ товаритѣ си и направихъ таквось едно неописуемо страшно вълнение изъ града, гдѣто много людѣе се испоплашихъ и незнаехъ шо да правитѣ, а най вече немогахъ да спитѣ. Макаръ да бѣхме малко на страна отъ главната улица, но бѣхъ близо, щото глѣчката се чуваше и много пжти се стрѣскахъ и събуждахъ, дордѣ да се съмне.

Утрѣнята 8-й Августъ въ Пондѣльникъ съмна се, всичкий градъ смутенъ отъ разнитѣ слухове на прѣходящитѣ бѣжанци, които различно приказвахъ за Турскитѣ сили, а пакъ въ Габрово и на Балкана Русската войска бѣ малко; та застрашаваше и единитѣ и другитѣ, щото не се знаеше кой пжтъ да хванатъ. Мнозина отъ гражданитѣ се по прготвихъ да заминуватъ за Търново тайнимъ образомъ, а